

slyn til saadanne Bagateller har man troet, at Administrationen maatte have Ret til at give Bevilling, uden at man derom behøvede at henvende sig til den lovgivende Magt. Hvad angaaer det praktiske Exempel, som det ærede 2det Medlem for Kjøbenhavn (Krieger) nævnede, da kommer Besvarelsen med Hensyn til samme, hvad han jo ogsaa selv forudsatte, til at heroe paa den Bevillings Bessaffenhed, ifølge hvilken Lodtræningen finder Sted. Hvis den er givet indtil Videre eller paa bestemt Tid, vil den naturligviis ikke blive berørt af § 2. Er den derimod kun givet for en enkelt Gang, saa kan den, som § 2 nu er affattet, ikke gives paany uden ved Lov, men denne behøver jo ikke at indskrænkes til enkelte Aar, og det vil altsaa ikke være nødvendigt at komme med en ny Lov hvert Aar.

Krieger: Naar Finanzministeren bemærkede, at det var ønskeligt, om en anden Redaction af § 2 var bleven foreslaaet af mig, saa svarer jeg dertil, at dertil havde jeg ikke nogen Opfordring, da jeg var tilfreds med det Forslag, som er stillet til § 2 af den ærede Ordfører, og et andet Medlem af Udvalget. Naagtet jeg meget godt faae, at Redactionen af § 2 ikke var heldig, saa beroligede jeg mig ved, at ved det nævnte Forslags Vedtagelse vilde alle Banffeligheder bortfalde. Sagen har ogsaa kun faaet de formelle Banffeligheder, der ere blevene fremhævede, derved, at Regjeringen og nogle Medlemmer have modsat sig det omtalte Forslag. Af Hensyn dertil er det, at jeg ikke har troet at burde lade være at fremhæve, at den nuværende Redaction giver Anledning til meget store Tvivl. Naar ærede Medlemmer troe at kunne holde sig til den bogstavelige Fortolkning, saa glemme de den Bessynderlighed, at Tombolaer jo ogsaa ere en Art af Lotteri, ligesom jeg næsten troer, at man vilde kunne udsætte en Præmie for at faae at vide, hvad der saa egentlig menes med Ordene og „beslige Spil“. At Redactionen i ethvert Fald er en meget Bessynderlig Redaction, troer jeg er uimodstgælig. — Med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelse om hans Stilling til Sagen, som jeg i en vis Forstand meget

godt begriber, skal jeg bemærke, at jeg dog ikke troer, at, hvad den ærede Ordfører derom sagde, egentlig angik § 2. Og da der nu altsaa er en saa bestemt Forskjel tilstede med Hensyn til Opfattelsen af § 2, saa vil jeg dog gjøre den praktiske Henstilling til den ærede Ordfører, om han ikke troer, at det — hvad der jo naturligviis maa ligge i hans Haand at faae udvirket — vilde være det Rigtigste nu at standse Sagens Behandling idag. Redactionsbanffelighederne med Hensyn til § 2 kunde da fjernes ved et af Udvalget stillet Vædringsforslag i et Møde paa Mandag. Jeg troer ikke, at der fra Formens Side kunde være Noget til Hinder derfor. Jeg vil dog ikke selv tage Initiativet, men kun gjøre den Henstilling til den ærede Ordfører, om han ikke vil optage denne Tanke (Ordføreren: Nei!).

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om Vædringsforslagene, og man gik til Afstemning.

1) Vædringsforslag af Finanzministeren under Nr. 1 til § 1:

Linie 1: „1869“ forædræs til „1870“.

vedtoges eenstemmig med 47 Stemmer.

2) Vædringsforslag af M. Andersen, Andræ, Brod og Fischer under Nr. 2 til § 2:

§ første Stykke, 4de Linie, indffydes efter „afhændet“ Ordene: „eller Bessørget“.

vedtoges eenstemmig med 48 Stemmer.

3) Vædringsforslag af M. Andersen og Fischer under Nr. 3 til samme Paragraph:

§ andet Stykke, 5te Linie, indffydes efter „tilstaaes til“ Ordene: „Oprettelsen af Lotterier eller“.

vedtoges med 33 Stemmer imod 9.

4) Vædringsforslag af Tobiesen, Frandsen, S. N. Jacobsen, H. Müller, N. Rasmussen, Brasch, S. Jacobsen og Larsen under Nr. 4 til samme Paragraph: